

Так гарно ти снилась мені:
Не руки, не очі, лиш голос,
Лиш голос, як день у вікні,
Як вітру знадлива голість.

Наче в блакиті зоря,
Ти в слові замерехтіла.
Зринали, як блиск янтаря,
Згини твого тіла.

Зринали й зникали вмить
Хвилею золотею.
І серце хотів я вмить
Тим світлом і чистотою.

Раптом — пробудження грім,
Де ж ти пропала, ноче?
Метелик у серці моім
Вогкими крильми тріпоче.